Ankenævnet for Forsikring

Den 10. januar 2018 blev i sag nr. 91011:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Nykredit Forsikring A/S
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har indboforsikring (hjemforsikring) i Nykredit Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over erstatningsopgørelsen i forbindelse med et anmeldt tyveri.

Klageren har anmeldt, at han den 14/8 2014 var udsat for et indbrudstyveri i sin bolig. Ved indbruddet blev der blandt andet stjålet smykker og andre personlige genstande.

Selskabet har anerkendt, at klageren har været udsat for et dækningsberettigende indbrudstyveri. Selskabet har udbetalt erstatning for flere smykker og for de personlige genstande.

Spørgsmålet for nævnet vedrører følgende syv smykker:

Smykke nr. 1: Halskæde, guld, 175 gram, 14 karat, anskaffet 22. april 2008.
Smykke nr. 4: Halskæde, hvidguld, 80 gram, 14 karat, anskaffet 13. november 2008.
Smykke nr. 5: Halskæde, guld, vægt 96,16 gram, 14 karat, anskaffet 30. maj 2009.
Smykke nr. 6: Halskæde, guld, vægt 87 gram, 14 karat, anskaffet 25. marts 2014.
Smykke nr. 7: Halskæde, guld, vægt 47 gram, 14 karat, anskaffet 8. april 2014.
Smykke nr. 8: Halskæde, guld, vægt 69,8 gram, 14 karat, anskaffet 11. august 2014.
Smykke nr. 9: Armbånd, guld, vægt 48,1 gram, 18 karat, anskaffet 11. august 2014.

Selskabet har afvist at udbetale erstatning for smykke nr. 1 og 5 med henvisning til, at klageren ikke har bevist besiddelsen af smykkerne. Selskabet har fastsat skønsmæssig erstatning for smykke nr. 4 og 6-9 med henvisning til, at klageren ikke har bevist, at værdien var så høj, som han havde anført.

Klageren har vedrørende smykke 1 anført, at han "i højeste grad har sandsynliggjort købet af kæden". Han har vedrørende smykke 4 og 6-9 anført, at når selskabet "anerkender ejerskab af f.eks. en 14 karat kæde på 69,8 gram, så vil værdien være genanskaffelsesprisen for en sådan kæde".

I klageskema af 19/6 2017 til nævnet samt i supplerende redegørelse af 20/6 2017 har klagerens advokat bl.a. anført:

> "**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. Supplerende redegørelse kan evt. vedlægges.**
>
> [Klageren] havde indbrud den 14. august 2014. Der blev indgivet skadesanmeldelse til forsikringsselskabet på henholdsvis indbo samt smykker. Der er mellem skadelidte og forsikringsselskabet opnået enighed om erstatning for indbo samt smykke 2, 3, 10 og 11. Der er ikke opnået enighed om erstatning for smykke 1, 4, 5, 6, 7, 8 og 9.
>
> Supplerende redegørelse vedr. de enkelte smykker, herunder supplerende sagsfremstilling er vedlagt nærværende klageskema.
>
> **2. Hvad vil du konkret opnå hos selskabet? (skal udfyldes)**
>
> Smykke 1: Erstatning: en tilsvarende halskæde eller genanskaffelsespris 14 karat, 175 gram.
> Smykke 4: Erstatning: en tilsvarende kæde eller genanskaffelsespris. 14 karat, 80 gram, længde 60 cm.
> Smykke 5: Erstatning: en tilsvarende halskæde eller genanskaffelsespris. 14 karat, 96 gram.
> Smykke 6: Erstatning: en tilsvarende halskæde eller genanskaffelsespris. 14 karat, 87 gram.
> Smykke 7: Erstatning: en tilsvarende kæde eller genanskaffelsespris. 14 karat, 47 gram, 55 cm.
> Smykke 8: Erstatning: en tilsvarende halskæde eller genanskaffelsespris. 14 karat, 69,8 gram.
> Smykke 9: Erstatning: en tilsvarende armlænke eller genanskaffelsespris. 18 karat, 48,1 gram.
> …

Supplerende redegørelse vedr. de enkelte smykker, herunder supplerende sagsfremstilling

Smykke 1: Afvist af forsikringsselskab
14 karat kæde, 175 gram. Købt af [person1] den 22.08.2008.
Dokumentation for købet:

- Annonce fra [hjemmeside] oprettet den 21.08.2008 og slettet den 22.08.2008.
- Det fremgår af annoncen, at sælgers telefonnummer var [telefonnummer1].
- Ifølge Kraks den 17.08.2016 er en person ved navn [person1] registreret med telefonnummer [telefonnummer1].
- Håndskrevet kvittering af 22.08.2008 med billede af smykke 1, underskrevet af [person1], samme dag som annoncen i [hjemmeside] blev slettet.

Forsikringsselskabet har afvist at erstatte smykke 1 med følgende begrundelse: '*Det er vores vurdering, at der ikke er fremlagt fornøden købsdokumentation, og at din klient ikke har sandsynliggjort det anmeldte krav. Den fremlagte erklæring fra den formodede sælger er ikke tilstrækkelig, idet vedkommende til os har oplyst, at han ikke har solgt det pågældende smykke*'.

Forsikringsselskabet har i 2014 været i kontakt med [person1], der har oplyst, at denne ikke har solgt en kæde til en dansker. [Person1] mente heller ikke at have haft en kæde på 175 gram, men afviste det ikke. Dette set i forhold til dokumentationen for købet, er efter min opfattelse ikke grundlag for at afvise at erstatte kæden. Det er min opfattelse, at [person1] husker forkert eller af andre årsager ikke vil anerkende salget.

Det er min opfattelse, at min klient i højeste grad har sandsynliggjort købet af kæden. At [person1] efter 6 år oplyser anderledes ændrer ikke på dette.

Dokumentation for købet af smykke 1 fremlægges som **bilag 1**.

Jeg henviser samtidig til min redegørelse vedr. smykke 1 i skrivelse af 25.08.2016, side 1, Ad nr. 1, der fremlægges som **bilag 10** og i skrivelse (klage til forsikringsselskabet) af 28.09.2016, der fremlægges som **bilag 11**.

Smykke 4: Skønsmæssig erstatning på kr. 2.000,00
14 karat kæde, 60 cm, 80 gram. Købt af [person2] den 13.11.2008.
Dokumentation for købet:

- Håndskrevet kvittering.

I Forsikringsselskabets afgørelse af 07.03.2017 skriver selskabet '*Forsikringsselskabet finder ikke grundlag for en højere skønsmæssig erstatning, idet der alene er fremlagt en påstået kvittering fra den påståede sælger, [person2], som ikke beviser smykkets værdi m.m.*'.

Allerede den 25.08.2016 oplyste jeg forsikringsselskabet [person2s] kontaktoplysninger, ligesom jeg oplyste, at jeg havde været i telefonisk kontakt med [person2], der kunne bekræfte købet. Forsikringsselskabet har ikke oplyst om de har været i kontakt med [person2].

Håndskrevet kvittering for køb af smykke 4 fremlægges som **bilag 4**.

Jeg henviser samtidig til min redegørelse vedr. smykke 4 i skrivelse af 25.08.2016, side 2, Ad nr. 4, jf. **bilag 10** og i skrivelse (klage til forsikringsselskabet) af 28.09.2016, jf. **bilag 11**.

Smykke 5: Afvist af forsikringsselskab
14 karat kæde, ca. 96 gram.
Dokumentation for købet:

- Certifikat med billede.

I Forsikringsselskabets afgørelse af 07.03.2017 skriver selskabet '*Der er fremlagt et certifikat, men ingen købskvittering. Det fremlagte certifikat sandsynliggøre ikke din klients krav, og vi fastholder derfor afvist dækning*'.

Min klient husker ikke nærmere detaljer omkring købet, udover at smykket blev købt igennem [hjemmeside], men tog i forbindelse med købet billede af kæden og certifikat. Dette lå sammen med min klients andre kvitteringer.

Certifikat med billede af smykke 5 fremlægges som **bilag 5**.

Smykke 6: Skønsmæssig erstatning på kr. 5.000,00
14 karat kæde, 87 gram. Købt af [person3] den 25.03.2014. Købspris kr. 15.000.
Dokumentation for købet:

- Håndskrevet kvittering.
- Kopi af kontoudtog, hvoraf fremgår, at der blev hævet et kontantbeløb på kr. 15.000,00 den 25.03.2014.

I Forsikringsselskabets afgørelse af 07.03.2017 skriver selskabet '*Der er fremlagt privat købskvittering for smykke, pålydende kr. 15.000,00. Den fremlagte dokumentation beviser ikke smykkets værdi m.m., hvorfor vi fastholder fastsat skønsmæssig erstatning kr. 5.000,00.*'

Dokumentation for købet fremlægges som **bilag 6**.

Smykke 7: Skønsmæssig erstatning på kr. 1.200,00
14 karat kæde, 47 gram, 55 cm. Købt af [person4] den 08.04.2014.
Dokumentation for købet:

- Håndskrevet kvittering.
- Brev af 30.01.2017 til [person4].
- Mail af 30.01.2017 til Forsikringsselskabets – adresse på [peron4].
- Mail af 16.02.2017 til Forsikringsselskab.

Forsikringsselskabet anerkender den fremlagte dokumentation som bevis for ejerskab, men ikke for smykkets værdi.

Jeg har været i telefonisk kontakt med [person4], der har bekræftet købet, hvilket er oplyst forsikringsselskabet, ligesom jeg har oplyst forsikringsselskabet [person4s] adresse. Forsikringsselskabet har dog ikke oplyst mig om de har været i kontakt med [person4]. Dokumentation for købet fremlægges som **bilag 7**.

Smykke 8 og 9: Skønsmæssig erstatning på henholdsvis kr. 1.475,00 og 5.000,00
Nr. 8: 14 karat kæde, 69,8 gram.
Nr. 9: 18 karat armlænke, 48,1 gram.

Begge købt af [person5] den 11.08.2014.
Dokumentation for købet:

- Håndskrevet kvitteringer med billeder dateret 11.08.2014.
- Annonce fra [hjemmeside] på køb af nr. 8. Annoncen er oprettet den 05.08.2014 og slettet den 11.08.2014.
- Kopi af kontoudtog, hvoraf fremgår at der blev hævet et kontantbeløb på kr. 25.000,00 den 11.08.2014.
- Mail af 27.01.2017 til [person5].

Forsikringsselskabet anerkender den fremlagte dokumentation som bevis for ejerskab, men ikke for smykkernes værdi.

Smykke 9 havde sælger [person5] ikke indrykket annonce på, men fremviste dette smykke i forbindelse med min klients interesse for nr. 8. Sælgers mailadresse er stadig den samme som på tidspunktet for indrykning af annoncen.

Jeg har været i telefonisk kontakt med [person5], der har bekræftet begge køb, hvilket jeg har oplyst forsikringsselskabet, ligesom jeg har oplyst forsikringsselskabet [person5s] kontaktoplysninger. Forsikringsselskabet har dog ikke oplyst mig om de har været i kontakt med [person5].

Dokumentation for købene fremlægges som **bilag 8 og 9**.

Supplerende sagsfremstilling:

Det bemærkes, at ikke alle annoncer fra [hjemmeside] kan fremvises. Dette skyldtes, at [hjemmeside] har en slettepolitik, således, at annoncer ældre end 2 år typisk slettes. Ifølge [hjemmeside] er det kun i meget få tilfælde, at en annonce ældre end 2 år kan fremsøges.

Mail af 14.09.2016 fra [hjemmeside] vedrørende [hjemmesidens] slettepolitik på annoncer fremlægges som sagens **bilag 14**.

Min klient har i årene, når muligheden bød sig og denne kunne gøre et godt køb, købt smykker. Smykkerne blev lagt i et pengeskab. Min klient har ikke som så mange andre en pensionsopsparing, hvorfor disse indkøb var med henblik på en investering til min klients alderdom.

Forsikringsselskabet har, på nær smykke 1, anerkendt dokumentation som bevis for ejerskab, men ikke for smykkernes værdi. Det er min opfattelse, at når forsikringsselskabet anerkender ejerskab af f.eks. en 14 karat kæde på 69,8 gram, så vil værdien være genanskaffelsesprisen for en sådan kæde, hvilket enhver guldsmed vil kunne oplyse, herunder de guldsmede forsikringsselskabet benytter til værdiansættelse i forsikringssager."

Selskabet har i brev af 2/8 2017 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vores forsikringstager har tegnet Hjemforsikring og klager ved sin advokat over erstatningsopgørelsen for stjålne smykker.

Sagens fakta
Den 14. august 2014 havde klager indbrud i sin bolig … Samme dag indgav klagers hustru telefonisk skadesanmeldelse til vores skadesafdeling, som noterede, at der var stjålet tv, bærbar pc, iPad, kontanter i pengeskab pålydende kr. 35.000 samt smykker til anslået værdi kr. 200.000. Henset til det anmeldte kravs værdi overgik sagen til vores udredningsafdeling.

I Fortegnelse over stjålne smykker af 19. august 2014 fremgik det, at klager havde fået stjålet:

1) Halskæde, guld, 175 gram, 14 karat, anskaffet 22. april 2008
2) Halskæde, guld, 15 gram, 18 karat, anskaffet 4. juli 2008
3) Ring, guld, 14 karat, anskaffet 20. juni 2008
4) Halskæde, hvidguld, 80 gram, 14 karat, anskaffet 13. november 2008
5) Halskæde, guld, vægt 96,16 gram, 14 karat, anskaffet 30. maj 2009
6) Halskæde, guld, vægt 87 gram, 14 karat, anskaffet 25. marts 2014
7) Halskæde, guld, vægt 47 gram, 14 karat, anskaffet 8. april 2014
8) Halskæde, guld, vægt 69,8 gram, 14 karat, anskaffet 11. august 2014
9) Armbånd, guld, vægt 48,1 gram, 18 karat, anskaffet 11. august 2014
10) Ring, guld, 14 karat, anskaffet 19. juli 2009

Hertil kom diverse andre indbogenstande, bl.a. tv, iPad, computer, kontanter m.m.

Ved mail af 22. oktober 2014 anmodede vores skadeskonsulent om yderligere information og dokumentation for smykkekrav. Det skyldtes, at smykkerne var købt ved privat handel via [hjemmeside].

Ved brev af 12. juni 2015 fremsendte klagers daværende advokat dokumentation.

Ved brev af 18. juni 2015 meddelte vores skadeskonsulent bl.a. til klagers daværende advokat, at den af klager oplyste sælger af smykke 1 overfor vores skadeskonsulent havde afvist, at han skulle have solgt smykke 1 til klager. Sælgeren oplyste, at han selv havde overdraget kæden i de tilfælde, han havde solgt en kongekæde. Klager havde oplyst, at han personligt modtog kongekæden ved handlen fra den oplyste sælger.

Ved mail af 26. august 2016 fremsendte klagers advokat brev af 25. august 2016 vedlagt dokumentation. Klagers advokat gjorde bl.a. gældende, at handlerne med de stjålne smykker var tilstrækkelig sandsynliggjort.

Ved mail af 13. september 2016 fastholdte vores skadeskonsulent afvist erstatning for udvalgte smykker.

Ved brev af 16. september 2016 fastholdte klagers advokat, at der var fremlagt fornøden dokumentation.

Ved mail af 22. september 2016 fremsendte vores skadeskonsulent opgjort erstatning med udbetaling for smykke 2, 3, 4 og 6 samt indbogenstande og kontanter.

Ved mail af 26. september 2016 gjorde klagers advokat bl.a. gældende, at klager havde sandsynliggjort køb af smykkerne 1-10, og at den tilbudte erstatning for smykkerne 2, 3, 4 og 6 var for lav.

Ved mail af 27. september 2016 fremsendte vores taksator revideret erstatningsopgørelse med erstatning for alarmsystem og kun afskrivning for computer. I alt pålydende kr. 73.286,29 efter fradrag for selvrisiko.

Ved mail af 28. september 2016 accepterede klagers advokat erstatning for indbogenstande. Angående smykker gjorde klagers advokat gældende, at der var glemt erstatning for ét smykke (smykke 11). Herudover gjorde klagers advokat gældende, at der var fremlagt fornøden dokumentation for smykke 1, 4, 5, 7-10, og at smykkerne 2, 3 og 6 skulle have udbetalt erstatning i henhold til det fremsatte krav.

Ved mail af 17. oktober 2016 med vedhæftet brev af 13. oktober 2016 svarede vores løsøretaksator efter fornyet gennemgang, at dokumentationskrav blev fastholdt som hidtil. Der blev udbetalt erstatning for smykke 11. Erstatning blev gjort tilgængelig via Scalepoint.

Ved brev af 28. november 2016 anmodede klagers advokat om retshjælpsdækning, idet klagers advokat gjorde gældende, at sagen krævede vidneførelse, som ikke var mulig ved Ankenævnsbehandling.

Ved mail af 28. november 2016 svarede vores retshjælpsafdeling, at retshjælpsdækning ikke kunne tilbydes, da sagen kunne indbringes for Ankenævnet for Forsikring. I øvrigt bemærkede retshjælpsafdelingen, at sagen ikke var forelagt Klageansvarlig enhed.

Ved mail af 29. november 2016 modtog Klageansvarlig enhed kopi af klagers advokats retshjælpsanmodning samt henvendelse af 28. september 2016.

Ved mail af 27. januar 2017 fremsendte klagers advokat kontaktoplysninger på nogle af de oplyste sælgere.

Ved brev af 7. marts 2017 besvarede Klageansvarlig enhed klagen. For smykke 1 og 5 blev fastholdt, at der ikke var fremlagt tilstrækkelig dokumentation for klagers ejerskab, og for smykkerne 4, 6-9 blev der fastsat en skønsmæssig erstatning, og for smykke 10 blev der udbetalt erstatning svarende til genanskaffelsesprisen.

Den 4. juli 2017 modtog vi Ankenævnsklagen. Heri gør klagers advokat bl.a. gældende, at der er fremlagt tilstrækkelig dokumentation for ejerskab vedr. smykke 1 og 5 samt de fremsatte krav vedrørende smykkerne 4, 6-9 er sandsynliggjort.

Vores vurdering
Klager har tegnet Hjemforsikring med gældende forsikringsbetingelser version 2138008.

Af forsikringsbetingelserne pkt. 16.1.3 fremgår det bl.a. vedrørende erstatningsopgørelse for brugte genstande, såsom smykker:
…
Af forsikringsbetingelserne pkt. 16.6 'Dokumentation' fremgår det:
…
På baggrund af Ankenævnsklagen lægges det til grund, at alene (afvist) erstatning for smykkerne 1 og 4-9 er bestridt.

Indledningsvist bemærker vi, at det ifølge fast forsikringsretlig praksis påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre sit krav, herunder ejerskab og værdi (ægthed, lødighed m.v. for smykker). Jo højere et erstatningskrav der fremsættes, jo højere et dokumentationskrav

stilles der. Dette gælder også private handler, såsom fra [hjemmeside] eller lign., se evt. Ankenævnets kendelser nr. 42.802 og 51.719.

En anerkendelse af ejerskab af et smykke på baggrund af den fremlagte dokumentation, er ikke ensbetydende med en uforbeholden anerkendelse af smykkets vægt, ægthed, lødighed m.m. og dermed værdi. Ifølge Ankenævnspraksis stilles der højere krav til dokumentation eller sandsynliggørelse af et smykkes værdi end ejerskab.

Ifølge forsikringsbetingelserne pkt. 16.1.3 dækkes det stjålnes værdi enten ved genlevering eller kontanterstatning svarende til genanskaffelse. Det er således ikke en aftalt pris mellem de handlende parter, som erstattes i medfør af forsikringsbetingelserne. En aftalt pris mellem de handlende parter beviser eller sandsynliggør heller ikke et smykkes ægthed og værdi.

Smykke 1
Klager har i forbindelse med sit krav oplyst sælgeren af det stjålne smykke og fremlagt en privat købskvittering til sandsynliggørelse af sit krav. Ved et møde mellem klager og hans advokat sammen med vores skadeskonsulent den 22. oktober 2014 oplyste klager, at han personligt fik overdraget smykket af sælger.

Vores skadeskonsulent kontaktede den oplyste sælger, der adspurgt herom forklarede, at han ikke havde solgt den pågældende kongekæde til klager. Dels på denne baggrund finder vi det ikke sandsynliggjort, at klager skulle have købt et smykke svarende til det anmeldte fra den oplyste sælger, dels finder vi ikke den fremlagte private købskvittering som fornøden dokumentation for det stjålne smykkes værdi, lødighed, vægt m.v.

Smykke 4
Klager har fremlagt en privat købskvittering pålydende kr. 4.000 for 14 kt. panserkæde. Vores skadeskonsulent har været i kontakt med den oplyste sælger (ved mødet den 22. oktober 2014 mellem vores skadeskonsulent og klager samt dennes advokat, kunne klager ikke oplyse kontaktinfo på sælgeren eller oplyse nærmere om selve handlen). Vi har på baggrund af den fremlagte dokumentation anerkendt ejerskabet og fastsat en skønsmæssig erstatning på kr. 2.000.

Den fremlagte private købskvittering dokumenterer eller sandsynliggør ikke klagers krav i forhold til smykkets værdi, vægt, lødighed m.v. i henhold til forsikringsbetingelserne pkt. 16.6. Klager har ikke ved fotos eller vurdering hos guldsmed bevist ægtheden, hvorfor vi fastholder den skønsmæssigt fastsatte erstatning.

Smykke 5
Klager har fremlagt et certifikat dateret 30. maj 2004, men ingen købsdokumentation. Det fremlagte certifikat beviser ikke klagers ejerskab eller smykkets værdi, vægt, lødighed m.v. Vi fastholder derfor afvist dækning i henhold til forsikringsbetingelserne pkt. 16.6.

Smykke 6
Klager har fremlagt en privat købskvittering af 25. marts 2014 for kongekæde, pålydende kr. 15.000. Klager har endvidere fremlagt bankudskrift, som viser, at der er hævet kr. 15.000 på klagers bankkonto den 25. marts 2014.

Vi har anerkendt klagers ejerskab af et smykke og fastsat en skønsmæssig erstatning på kr. 5.000, men den fremlagte private købskvittering dokumenterer eller sandsynliggør ikke klagers krav i forhold til smykkets værdi, vægt, lødighed m.v. i henhold til forsikringsbetin-

gelserne pkt. 16.6. Klager har ikke ved fotos eller vurdering hos guldsmed bevist ægtheden, hvorfor vi fastholder den skønsmæssigt fastsatte erstatning.

Smykke 7
Klager har fremlagt en privat købskvittering for køb af 14 kt. kongekæde, pålydende kr. 10.000. (Ved mødet den 22. oktober 2014 mellem vores skadeskonsulent og klager samt dennes advokat, kunne klager ikke oplyse kontaktinfo på sælgeren eller oplyse nærmere om selve handlen.)

Vi har anerkendt klagers ejerskab af et smykke og fastsat en skønsmæssig erstatning på kr. 1.200, men den fremlagte private købskvittering dokumenterer eller sandsynliggør ikke klagers krav i forhold til smykkets værdi, vægt, lødighed m.v. i henhold til forsikringsbetingelserne pkt. 16.6. Klager har ikke ved fotos eller vurdering hos guldsmed bevist ægtheden, hvorfor vi fastholder den skønsmæssigt fastsatte erstatning.

Smykke 8
Der er fremlagt en privat købskvittering for 14 kt. kongekæde, pålydende kr. 10.000. Der er endvidere fremlagt en vurdering baseret på guldvægt (69,8 g.) svarende til kr. 11.298,23. Klager har til sandsynliggørelse for sit krav fremlagt en bankudskrift, hvor der er hævet kr. 25.000 fra hans bankkonto den 11. august 2014 til køb af smykke 8 og 9. Vores skadeskonsulent har været i kontakt med den oplyste sælger (ved mødet den 22. oktober 2014 mellem vores skadeskonsulent og klager samt dennes advokat, kunne klager ikke oplyse kontaktinfo på sælgeren eller oplyse nærmere om selve handlen).

Vi har anerkendt klagers ejerskab af et smykke og fastsat en skønsmæssig erstatning til kr. 1.475, men den fremlagte dokumentation beviser eller sandsynliggør ikke klagers krav i forhold til smykkets ægthed, vægt, lødighed, værdi m.v. i henhold til forsikringsbetingelserne pkt. 16.6. En vejning hos guldsmed den 4. december 2012 og et foto beviser ikke, at den påståede handel den 11. august 2014 vedrørte det specifikke smykke, som efterfølgende blev stjålet. Desuden beviser en vejning ikke i sig selv et smykkes værdi, men afhænger også af andre omstændigheder, såsom ægthed, lødighed m.v.

Smykke 9
Der er fremlagt en privat købskvittering for 18 kt. armlænke. Der er endvidere fremlagt en vurdering af guldvægt (48,1 g.), pålydende kr. 9.978. Desuden er der fremlagt bankudskrift, jf. ovenstående punkt. Vores skadeskonsulent har været i kontakt med den oplyste sælger (ved mødet den 22. oktober 2014 mellem vores skadeskonsulent og klager samt dennes advokat, kunne klager ikke oplyse kontaktinfo på sælgeren eller oplyse nærmere om selve handlen).

Vi har anerkendt klagers ejerskab af et smykke og fastsat en skønsmæssig erstatning til kr. 5.000, men den fremlagte dokumentation beviser eller sandsynliggør ikke det stjålne smykkes værdi, lødighed, vægt m.v. Med henvisning til forsikringsbetingelserne pkt. 16.6. fastholdes den skønsmæssigt fastsatte erstatning. En vejning hos guldsmed den 4. december 2012 og et foto beviser ikke, at den påståede handel den 11. august 2014 vedrørte det specifikke smykke, som efterfølgende blev stjålet. Desuden beviser en vejning ikke i sig selv et smykkes værdi, men afhænger også af andre omstændigheder, såsom ægthed, lødighed m.v.

Sammenfatning
Af ovennævnte grunde skal vi således fastholde dels afvist erstatning for smykke 1 og 5, dels skønsmæssig fastsat erstatning for smykkerne 4, 6-9.

Subsidiært skal vi gøre gældende, at sagens behandling kræver en bevisførelse, som ikke kan finde sted for Ankenævnet, jf. Ankenævnets vedtægter § 4."

Klagerens advokat har i brev af 13/9 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Forsikringsselskabet lægger til grund, at alene (afvist) erstatning for smykkerne 1 og 4-9 er bestridt. Det bemærkes, at disse smykker alle er købt privat. Forsikringsselskabet har erstattet smykke 2, 3 og 10, hvilke smykker er købt hos forhandler.

Forsikringsselskabet anerkender altså kun kvitteringer fra forhandlere, men ikke kvitteringer m.v. fra private.

Forsikringsselskabet gør gældende, at uanset forsikringsselskabets anerkendelse af ejerskab, så har forsikringstager ikke dokumenteret ægthed m.v. for smykkerne.

Det fremgår tydeligt af de private kvitteringer, hvilke smykker der er tale om, herunder karat, vægt og længde, m.v. Ifølge forsikringsbetingelserne skal forsikringstager sandsynliggøre sit køb, hvilket forsikringstager har gjort, ikke blot med kvitteringer, men også med bl.a. kopi af kontoudtog, annoncer fra [hjemmeside], ligesom sælgerne har bekræftet købene, **jf. tidligere fremsendte redegørelse af 20. juni 2017**.

Forsikringstager har ikke modsat sig genanskaffelsespris. Forsikringstager har derimod anmodet forsikringsselskabet om, at smykkerne bliver erstattet med enten en tilsvarende kæde eller genanskaffelsesprisen. Samme erstatningsudmåling som med smykke 2, 3 og 10.

Det undrer, at forsikringsselskabet nu subsidiært gør gældende, at sagens behandling kræver en bevisførelse, som ikke kan finde sted for Ankenævnet.

Efter utallig korrespondance i september og oktober 2016 mellem forsikringsselskabet og jeg, herunder mine klager over forsikringsselskabets erstatningsopgørelser fremsendte jeg den 28. november 2016, efter samtale med forsikringsselskabet den 22. november 2016, hvor jeg blev oplyst, at sagen ikke blev behandlet videre i forsikringsselskabet, anmodning om retshjælpsforsikringsdækning, netop begrundet i, at sagens videre forløb krævede yderligere dokumentation i form af vidneforklaringer.

Den 28. november 2016 afviste forsikringsselskabet min anmodning om tilsagn om retshjælpsforsikringsdækning med den begrundelse, at forsikringstager var forpligtet til at benytte muligheden for klagenævnsbehandling, ligesom det blev oplyst, at sagen også først skulle forbi den klageansvarlige enhed i selskabet, hvilket jeg var uforstående overfor, da det var min opfattelse, at min klage havde været revurderet flere gange, med efterfølgende korrigerende erstatningsopgørelser fra forsikringsselskabet. Min opfattelse er begrundet i, at forsikringsselskabet i oktober oplyste mig, at sagen var sendt til klageafdelingen.

Den 29. november 2016 fremsendte jeg sagen til den klageansvarlige enhed.

Den klageansvarlige enhed anmodede om kontaktoplysninger på sælgerne. Efter et større detektivarbejde fandt jeg frem til sælgerne, der modtog kopi af kvitteringerne, alle bekræftede købene. Forsikringsselskabet modtog disse oplysninger løbende, efterhånden som jeg kom i kontakt med sælgerne. Jeg er umiddelbart ikke bekendt med om forsikringsselskabet kontaktede alle sælgerne, men forsikringsselskabet revurdere herefter igen erstatningsopgørelsen, således at min klient modtog yderligere erstatning udbetalt. Dette ved

forsikringsselskabets afgørelse af 7. marts 2017, hvor forsikringsselskabet udbetalte skønsmæssig erstatning.

I forsikringsselskabets afgørelse af 7. marts 2017 henviser forsikringsselskabet til, at afgørelsen kan indbringes for Ankenævnet. Jeg må herefter gå ud fra, at forsikringsselskabet mener, at Ankenævnet kan vurdere sagen ud fra den foreliggende dokumentation på de enkelte køb, da nu også alle sælgerne har bekræftet købene, hvorfor det ikke er nødvendigt med vidneafhøringer.

Forsikringsselskabet anerkender min klients køb af smykke 4, 6-9, men der er uenighed om erstatningsopgørelsen for disse smykker. Det er min opfattelse, at Ankenævnet på baggrund af dokumentation for købene, jf. tidligere fremsendte redegørelse af 20. juni 2017, kan træffe afgørelse om at ændre forsikringsselskabets skønsmæssige erstatning og i stedet tilbyde forsikringstager erstatning i form af tilsvarende smykker eller genanskaffelsespris.

Det er endvidere min opfattelse, at Ankenævnet kan træffe afgørelse om smykke 1 og 5, på baggrund af den dokumentation, der foreligger på køb af disse smykker.

Jeg anmoder Ankenævnet træffe afgørelse for hvert enkelt smykke."

Selskabet har i mail af 5/10 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Indledningsvist bemærker vi, at vi ikke kategorisk afviser private købskvitteringer som dokumentation. Men vi gør opmærksom på Ankenævnets praksis, hvorefter dokumentationskravet skærpes, jo højere (jo mere værdifuldt) et krav der fremsættes.

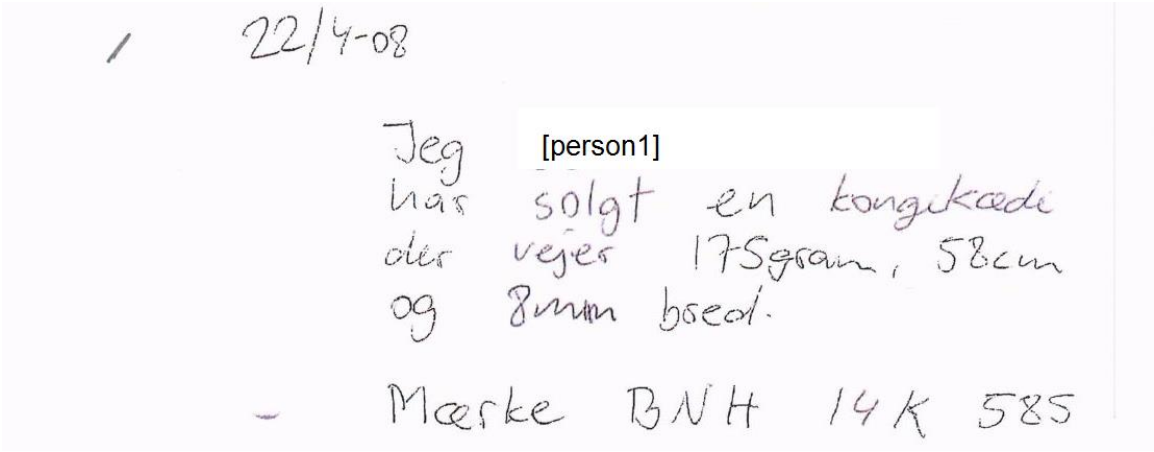
En privat håndskreven købskvittering (hvor der ikke foreligger anden dokumentation, såsom erklæring fra guldsmed omkring værdi, vægt, lødighed m.m.) sandsynliggør ikke, at der er stjålet et smykke svarende til det beskrevne i købskvitteringen. Vi fastholder således vores vurdering, som den kommer til udtryk i svarskrift af 2. august 2017.

Det er korrekt, at klagers advokat søgte retshjælpsdækning til prøvning af vores erstatningsopgørelse for domstolene. Retshjælpsanmodningen blev afvist med henvisning til retshjælpsbetingelserne, idet sagen ikke havde været prøvet for Ankenævnet. Vi henviser til vores principale påstand om, at Ankenævnet burde være i stand til at tage stilling i sagen på baggrund af det fremlagte.

Med disse supplerende bemærkninger finder vi sagen egnet til nævnsforelæggelse."

Klageren har vedrørende smykke nr. 1 fremlagt en kvittering hvoraf bl.a. fremgår:

22/4-08

Jeg [person1]
har solgt en kongekæde
der vejer 175gram, 58cm
og 8mm bred.

Mærke BNH 14K 585

Selskabet har i brev af 18/6 2015 til klagerens tidligere advokat vedrørende smykke nr. 1 bl.a. anført:

> "Den af forsikringstager oplyste sælger, [person1], har tilbagevist forsikringstagers forklaring om, at [person1] skulle have solgt en kongekæde til forsikringstager. [Person1] har på intet tidspunkt solgt en kongekæde til en dansk person, men han har solgt flere kongekæder. Vidnet har selv overdraget kæden i de to tilfælde han har solgt en kongekæde. Ved mødet den 22. oktober 2014 forklarede forsikringstager, at han ved handelen personligt modtog kæden fra sælger [person1]. På det foreliggende grundlag har forsikringstager ikke i tilstrækkelig grad sandsynliggjort at han har ejet kæden, ligesom han ikke i tilstrækkelig grad har sandsynliggjort, at handel har fundet sted imellem sælger og ham.
>
> Selskabet kan ikke anerkende kravet vedrørende kæden. Selskabet lægger endvidere vægt på, at Deres klient ved mødet den 22. oktober 2014 ikke var i stand til at redegøre for hvor handelen fandt sted, sælgers oprindelige salgspris, beskrivelse af sælgers udseende samt beskrivelse af kommunikationsformen forud for mødet."

Heroverfor har klagerens advokat i brev af 25/8 2016 til selskabet vedrørende smykke nr. 1 bl.a. anført:

> "Jeg kan forstå …, at det er … forsikringsselskabets opfattelse, at der er stor uoverensstemmelse mellem min klients forklaring og [person1s] forklaring omkring købet af kæden.
>
> Jeg har talt med min klient og advokat [klagerens tidligere advokat], som begge oplyste mig, at ved mødet med forsikringsselskabet den 22. oktober 2014, hvor min klient detaljeret skulle redegøre for flere forskellige køb foretaget mange år tilbage, blev oplyst af forsikringsselskabet, at disse havde været i kontakt med [person1] inden mødet, og at denne overfor forsikringsselskabet havde oplyst, at denne aldrig havde ejet en sådan kæde og aldrig havde haft en annonce [hjemmeside].
>
> Det undrer mig derfor, at forsikringsselskabet i skrivelsen til [klagerens tidligere advokat] efterfølgende oplyser, at [person1] har oplyst, at denne har solgt flere kæder, men aldrig til en dansker.

Det tyder på, at [person1] har svært ved at huske, og det forbavser mig meget, at forsikringsselskabet lægger så meget vægt på [person1] forklaring fremfor min klients forklaring, henset til uoverensstemmelserne i [person1] forklaring.

Det lykkedes min klient, ved hjælp fra [hjemmesiden] support, at finde [person1] annonce på [hjemmesiden]. Det fremgår af annoncen [på hjemmesiden], at annoncen er oprettet den 21.08.2008 og slettet den 22.08.2008. Det fremgår ligeledes af annoncen, at sælgers telefonnummer er [nr.]. Jeg kan hertil oplyse, at ifølge Kraks den 17.08.2016 findes en person ved navn [person1] med dette telefonnummer.

Min klient er desuden i besiddelse af en kvittering underskrevet af [person1] den 22.08.2008, samme dag som annoncen [på hjemmesiden] blev slettet.

Jeg vedlægger kopi af underskrevet kvittering fra [person1], mailkorrespondance med [hjemmeside] samt udskrift fra Krak den 17.08.2016.

Det er min helt klare opfattelse, at min klient i højeste grad har sandsynliggjort, at denne har købt en kæde af [person1]. At [person1] oplyser anderledes ændrer ikke på dette, da [person1] tydeligvis har svært ved at huske. Først oplyser [person1], at denne aldrig har ejet en kæde og aldrig haft en annonce [på hjemmesiden]. Dernæst oplyser [person1], at denne har solgt flere kæder, men aldrig til en dansker. Disse modsatrettede udtalelser sammenholdt med, at der foreligger en annonce fra [hjemmesiden] med [person1s] telefonnummer, og at min klient er i besiddelse af en kvittering fra [person1] er efter min opfattelse tydeligt bevis på, at min klient har købt kæden af [person1].

Såfremt forsikringsselskabet har brug for at opfriske, hvad der blev talt om ved mødet den 22. oktober 2014, er jeg blevet informeret om, at mødet blev optaget, hvorfor jeg kan opfordre forsikringsselskabet til at opfriske den omtalte udtalelse fra forsikringsselskabet vedr. [person1]."

Af mail af 28/10 2014 fra hjemmesiden fremgår det bl.a.:

Fra: " … " <support@ …
Dato: 28. okt. 2014 kl. 11.23.08 CET
Til: < [Klagerns mail] >
Emne: Vedr.: Re: [Klageren]

Hej [Klageren]

Her får du som aftalt oplysninger på annoncen kongekæden som har været oprettet med nedenstående oplysninger:

Har en 14K kongekæde tilsalg... Den vej 175gram, 58cm længden, 8mm bred og med kasse lås...

14. 91011

Annonceid:	Brugerid:	Mail:	Tlf:		Annonce oprettet:	Annonce slettet:	Grunden til jeg sælger den er
...	...	[Sælgerens mail]	...	25000kr	21-04-2008 20:32:04	22-04-2008 20:32:07	fordi jeg er igan med at købe en bil og har brug f nogen penge... Hurtigst bydend kan jeg altid fin noget ud med angående prisen Ps. ingen bil i handlen... ren kontanter ;-)

Klageren har vedrørende smykke nr. 4 fremlagt en kvittering hvoraf bl.a. fremgår:

"19/11-08

Kvittering

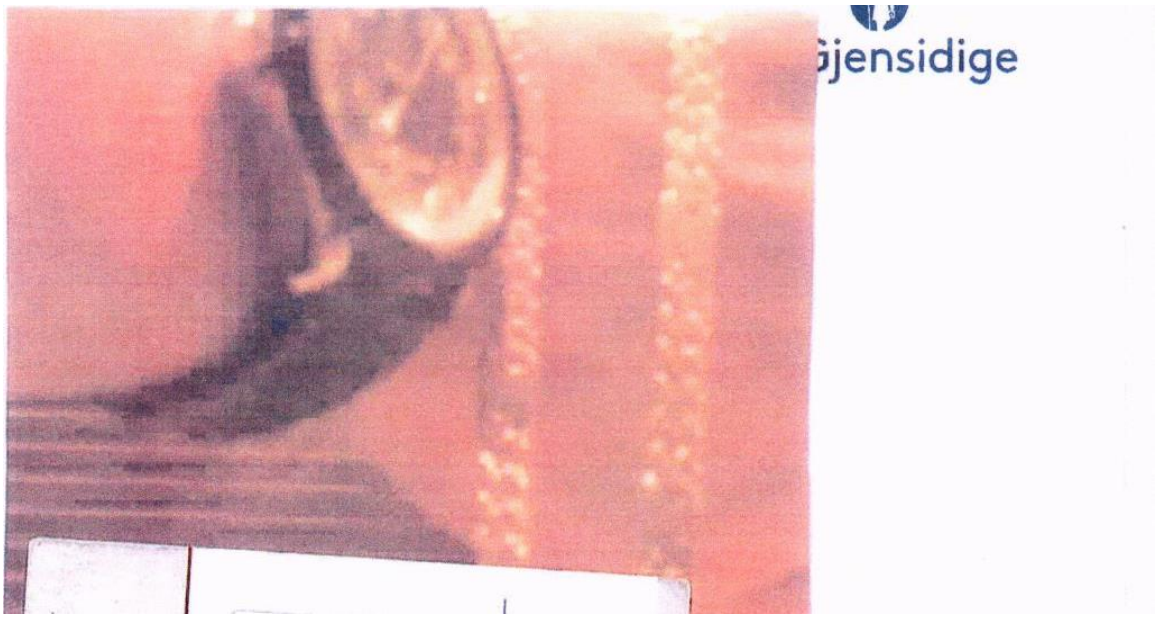
Ved salg af 1 stk. panserkæde 14 kt – 60 cm – ca. 80 g.

Undertegnede står inde for ægtheden.

[Person2]
[Adresse]
[Postnr. og by] Betalt

Pris 4.000,- [Underskrift person2]"

Klageren har vedrørende smykke nr. 5 fremlagt et certifikat og billede:

15. 91011

Klageren har vedrørende smykke nr. 6 fremlagt en kvittering hvoraf bl.a. fremgår:

> "Jeg [person3] sælger dd. 25/3-14 en kongekæde fra BNH 585.
> Kæden vejer 87 gr. 55 cm lang.
>
> Betalt 15.000 kr. kontant.
>
> [Person3]
> [Adresse]
> [Postnr. og by]
>
> [Underskrift person3]"

Klageren har endvidere vedrørende smykke nr. 6 fremlagt uddrag af posteringsoversigt, hvoraf det fremgår, at han den 25/3 2014 hævede 15.000 kr.

Klageren har vedrørende smykke nr. 7 fremlagt en kvittering hvoraf bl.a. fremgår:

> "Dag dato 8/4 sælger jeg [person4] en kongekæde på 47 gram, længde 55 cm, 14 karat til køber [klageren], [adresse], [postnr. og by]

Købspris kontant
10.000 kr.

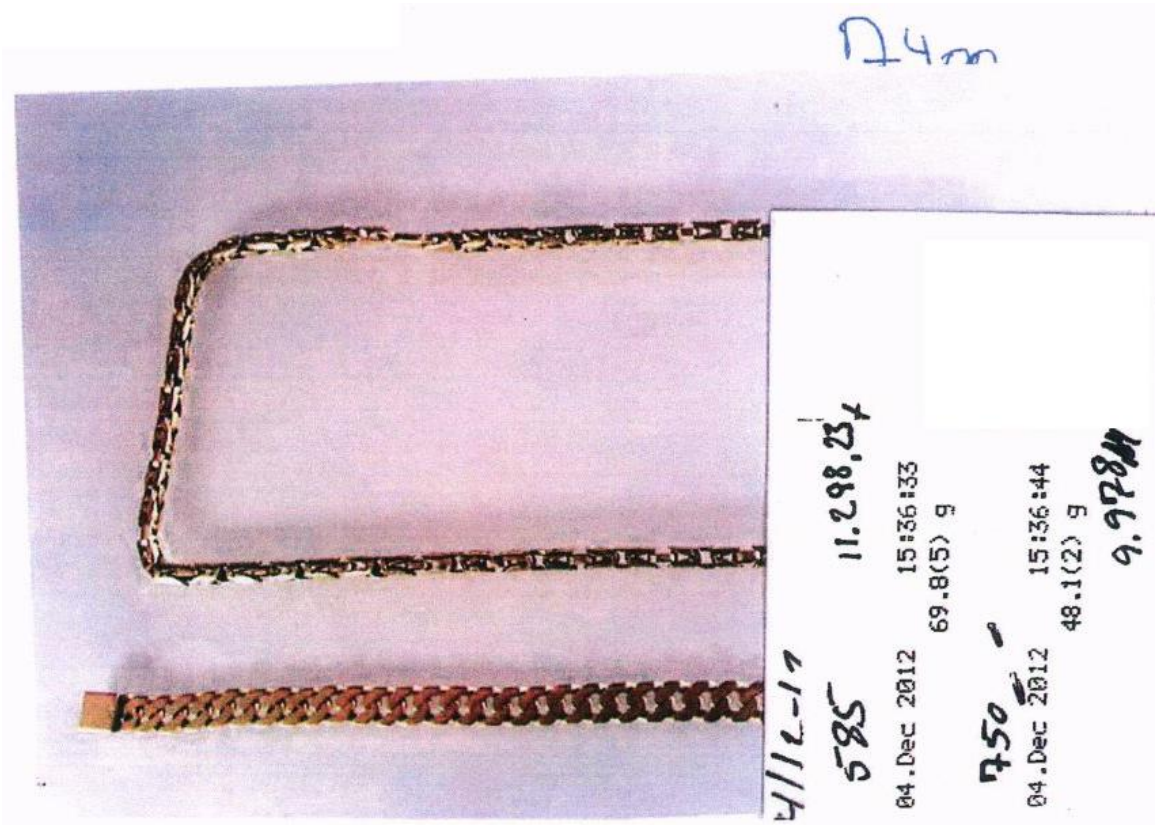
[Person4] [adresse]"

Klageren har vedrørende smykke nr. 8 og 9 fremlagt en kvittering hvoraf bl.a. fremgår:

"Jeg [person5] sælger min kongekæde 14 karat (lås mærke Kalite 585).
Vægt 69,8 g for 10.000 kr. til [klageren].

[Underskrift person5]
[Adresse]
[Postnr. og by]

Jeg [person5] sælger armlænke 18 karat 48,1 gram til [klageren].

Det fremgår af sagen, at klagerens advokat har været i kontakt med sælgerne af smykke nr. 4 og 6-9. Efter advokatens oplysninger har sælgerne af smykke nr. 4 og 6-9 alle bekræftet handlerne overfor advokaten.

Det fremgår endvidere af sagen, at klagerens advokat har været i kontakt med den hjemmeside, hvor klageren er kommet i kontakt med nogle af sælgerne, og at hjemme-

siden har fremfundet to annoncer, der er i overensstemmelse med klagerens oplysninger om sælgerne og smykkerne. Dette på trods af, at hjemmesiden har oplyst, at annoncer normalvis kun kan fremsøges i op til to år efter sletning.

Af forsikringsbetingelserne (version 2138008) fremgår det bl.a.:

"**16. Erstatningsopgørelse**
16.1 Erstatningen skal så vidt muligt stille sikrede i samme økonomiske situation, som umiddelbart før skaden fandt sted. Selskabet kan vælge mellem følgende måder at erstatte tabet:
…
16.1.3
Fremskaffe eller levere nye genstande som er identiske med dem, der er beskadiget eller stjålne, hvis dette kan ske uden væsentlig ulempe for sikrede
Kan identiske genstande ikke fremskaffes, kan selskabet vælge at levere tilsvarende nye genstande, dvs. genstande, som i al væsentlighed svarer til de beskadigede eller stjålne genstande.

Modsætter sikrede sig genanskaffelse af nye genstande, udbetaler selskabet kontanterstatning svarende til den pris, selskabet skal betale for genstanden hos den leverandør; selskabet har anvist.

For genstande, der er købt som brugte eller er mere end 2 år gamle på skadetidspunktet, kan selskabet erstatte med identiske brugte genstande, hvis dette kan ske uden væsentlig ulempe for sikrede

For følgende kategorier af genstande, der er købt som brugte, eller som er mere end 2 år gamle kan selskabet erstatte med brugte identiske genstande:

- guld- og sølvvarer, herunder guld- og sølvbelagte genstande
- smykker, som er købt som brugte eller arvet
- porcelæn, inklusiv platter
- glasvarer

Modsætter sikrede sig genanskaffelse af de nævnte genstande, udbetaler selskabet kontanterstatning svarende til den pris, selskabet skal betale for genstanden hos den leverandør selskabet har anvist.
…
16.6 Dokumentation
For at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder og genanskaffelsespriserne er som anført i skadeanmeldelsen.

Dette kan gøres ved, at man sammen med anmeldelsen – i det omfang man er i besiddelse heraf – indsender kvitteringer/regninger for købet, købekontrakt eller fyldestgørende beskrivelse eller fotos.

I egen interesse bør forsikringstageren derfor gemme købsnotaer for alle nyere ting, og i mindst 5 år for mere langvarige forbrugsgoder. Købes tingene privat, bør man sikre sig en dateret overdragelseserklæring med angivelse af, hvad der købes og hvad prisen er. Det

hele kan suppleres med fotos af de mest værdifulde ting. Med hensyn til dokumentation for genanskaffelsespriserne kan man som regel få de handlende til at udstede en erklæring. Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at selskabet kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn.

Nævnet udtaler:

Selskabet har som subsidiær påstand anført, at nævnet under henvisning til vedtægternes § 4 skal afvise at afgøre sagen. Nævnet finder, at sagen ikke er af en sådan karakter, at der er grundlag for at afvise sagen.

Nævnet bemærker, at såfremt selskabet mener, at der er behov for at afvise sagen med henvisning til vedtægternes § 4, så burde selskabet – idet klagerens advokat allerede i november 2016 anmodede om retshjælpsdækning, som selskabet afviste med henvisning til muligheden for at indbringe sagen for Ankenævnet for Forsikring – senest ved selskabets klageansvarliges brev af 7/3 2017 have meddelt klagerens advokat, at selskabet grundet sagens omstændigheder ville være indstillet på at se bort fra kravet om, at klageren først skulle benytte klageadgangen til ankenævnet, før selskabet ville tage stilling til en anmodning om retshjælp.

Nævnet behandler herefter sagens materielle spørgsmål.

Klageren har anmeldt, at han den 14/8 2014 var udsat for et indbrudstyveri i sin bolig. Ved indbruddet blev der stjålet smykker og andre personlige genstande.

Selskabet har anerkendt, at klageren har været udsat for et dækningsberettigende indbrugstyveri og har udbetalt erstatning for flere smykker og for de personlige genstande. Selskabet har vedrørende smykkerne nr. 4 og 6-9 fastsat erstatningen skønsmæssigt under henvisning til, at klageren ikke har fremlagt fyldestgørende dokumentation for værdien af de fem smykker. Selskabet har endvidere vedrørende smykkerne nr. 1 og 5 afvist at udbetale erstatning under henvisning til, at klageren ikke har dokumenteret ejerskab eller værdi af smykkerne.

19. 91011

Tvisten for nævnet angår følgende syv guldsmykker:

Smykke nr. 1: Halskæde, guld, 175 gram, 14 karat, anskaffet 22. april 2008.
Smykke nr. 4: Halskæde, hvidguld, 80 gram, 14 karat, anskaffet 13. november 2008.
Smykke nr. 5: Halskæde, guld, vægt 96,16 gram, 14 karat, anskaffet 30. maj 2009.
Smykke nr. 6: Halskæde, guld, vægt 87 gram, 14 karat, anskaffet 25. marts 2014.
Smykke nr. 7: Halskæde, guld, vægt 47 gram, 14 karat, anskaffet 8. april 2014.
Smykke nr. 8: Halskæde, guld, vægt 69,8 gram, 14 karat, anskaffet 11. august 2014.
Smykke nr. 9: Armbånd, guld, vægt 48,1 gram, 18 karat, anskaffet 11. august 2014.

Det følger af almindelige forsikringsretlige principper, at det er den, der rejser et krav, som skal bevise kravets rigtighed og størrelsen af det. Princippet fremgår endvidere af forsikringsbetingelsernes punkt 16.6.

Smykke nr. 4 og 6-9

Selskabet har anerkendt, at klageren har fremlagt tilstrækkelig dokumentation for ejerskab for disse fem smykker, og har fastsat erstatningen skønsmæssigt med henvisning til, at klageren ikke har dokumenteret smykkernes værdi i tilstrækkelig grad.

Klagerens advokat har anført, at selskabet har "anerkendt dokumentation som bevis for ejerskab, men ikke for smykkernes værdi. Det er min opfattelse, at når forsikringsselskabet anerkender ejerskab af f.eks. en 14 karat på 69,8 gram [smykke nr. 8], så vil værdien være genanskaffelsesprisen for en sådan kæde".

Klagerens dokumentation består af håndskrevne salgskvitteringer fra sælgerne, der alle indeholder karat, vægt, pris, navn og adresse. Derudover har klagerens advokat været i kontakt med alle fire sælgere, der alle overfor advokaten skulle have bekræftet afslaget til klageren.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren i tilstrækkelig grad har sandsynliggjort værdien af de stjålne guldsmykker, hvorfor selskabet skal udbetale yderligere erstatning for smykkerne 4 og 6-9.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren har oplyst navn og adresse på alle sælgerne. Selskabet har hermed fået sådanne oplysninger om sælgerne, at det med rette – såfremt det ikke finder den fremlagte dokumentation tilstrækkelig – har kunnet tage kontakt til disse, for at få bekræftet købet/salget.

Nævnet har også lagt vægt på, at alle salgskvitteringer indeholder oplysninger om smykkets karat, vægt og salgspris. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at klagerens advokat har været i kontakt med de enkelte sælgere, der har bekræftet salget overfor advokaten, og at hjemmesiden har fundet to annoncer, der stemmer overens med navn og genstand.

Nævnet bemærker, at sælgernes oplysninger om karat, vægt mv. ikke i sig selv giver nævnet anledning til at antage, at oplysningerne om smykkerne ikke skulle være retvisende. Nævnet bemærker endvidere, at selskabet ikke er fremkommet med konkrete forhold, som skulle begrunde at beskrivelsen af et eller flere af smykkerne ikke skulle være retvisende, idet selskabet alene som begrundelse for de relativt lave skønsmæssige erstatninger har anført, at klageren ikke har fremlagt fornøden dokumentation for de stjålne smykkers værdi, lødighed, vægt mv.

Nævnet har tillige lagt vægt på, at det fremgår af forsikringsbetingelserne at "købes tingene privat, bør man sikre sig en dateret overdragelseserklæring med angivelse af, hvad der købes og hvad prisen er. Det hele kan suppleres med fotos af de mest værdifulde ting".

Smykke nr. 1

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning og har henvist til, at det dels ikke er "sandsynliggjort, at klager skulle have købt et smykke svarende til det anmeldte fra den oplyste sælger, dels finder vi ikke den fremlagte private købskvittering som fornøden dokumentation for det stjålne smykkes værdi, lødighed, vægt m.v.".

Klagerens advokat har anført, at det er advokatens "opfattelse, at [person1] husker forkert eller af andre årsager ikke vil anerkende salget. Det er min opfattelse, at min klient i højeste grad har sandsynliggjort købet af kæden. At [person1] efter 6 år oplyser anderledes ændrer ikke på dette".

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren i tilstrækkelig grad har sandsynliggjort ejerskabet og værdien af smykke nr. 1.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren har oplyst navn og adresse på sælgeren, og at klageren har fremskaffet udskrift fra hjemmesiden, hvoraf det fremgår at en person med et efternavn svarende til person1 har solgt en kæde svarende til beskrivelsen i klagerens kvittering. Nævnet har herunder lagt vægt på, at annoncen er slettet fra hjemmesiden den 22/4 2008, hvilket er samme dag som kvitteringen er dateret. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at det i annoncen anførte telefonnr. i Krak er oplyst at tilhøre person1. Nævnet har endelig lagt vægt på, at person1 ifølge selskabet har oplyst, at "han har solgt flere kongekæder. Vidnet har selv overdraget kæden i de to tilfælde han har solgt en kongekæde".

Nævnet finder herefter – og efter det af advokaten i øvrigt anførte – at person1s forklaring til selskabet ikke i sig selv udgør et tilstrækkeligt grundlag til at statuere, at den pågældende handel – for hvilken der findes en kvittering – ikke har fundet sted. Nævnet bemærker, at andre forhold kan betyde, at person1 over for et forsikringsselskab ikke måtte ønske at vedstå handlen med en guldkæde.

Smykke nr. 5

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning og har henvist til, at det dels ikke er "sandsynliggjort, at klager skulle have købt et smykke svarende til det anmeldte fra den oplyste sælger, dels finder vi ikke den fremlagte private købskvittering som fornøden dokumentation for det stjålne smykkes værdi, lødighed, vægt m.v.".

Klagerens advokat har anført, at klageren ikke husker "nærmere detaljer omkring købet, udover at smykket blev købt igennem [hjemmeside], men tog i forbindelse med købet billede af kæden og certifikat. Dette lå sammen med min klients andre kvitteringer".

Efter en gennemgang af sagen finde nævnet, at klageren ikke til tilstrækkelig grad har sandsynliggjort ejerskabet af smykket.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren alene har fremlagt certifikat med utydeligt billede af kæden som dokumentation for besiddelse af denne. Nævnet har også lagt vægt på, at klageren ikke har kunne oplyse yderligere omkring sælgeren eller omstændighederne omkring anskaffelsen, bortset fra at kæden blev købt via hjemmesiden.

Nævnet kan herefter ikke kritisere selskabets afgørelse vedrørende smykke nr. 5.

Erstatningens størrelse

Da parterne over for nævnet ikke nærmere har redegjort for, hvad værdien af smykkerne nr. 1, 4 og 6-9 – herunder for, hvad genanskaffelsesprisen ifølge en sagkyndig udtalelse fra en guldsmed – vil være på skadestidspunktet, hjemvises sagen til videre behandling hos forsikringsselskabet, som i overensstemmelse med de oplysninger, der er gengivet ovenfor om det enkelte smykkes udseende, karat, vægt mv., skal fastsætte en genafskaffelsespris i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne. Selskabet skal herefter udbetale erstatning i overensstemmelse hermed.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Nykredit Forsikring A/S, skal anerkende, at klageren har fået stjålet smykkerne nr. 1, 4 og 6-9, og at smykkerne har en karat og vægt som beskrevet ovenfor. Selskabet skal genoptage sagsbehandlingen og skal opgøre en tillægserstatning til kla-

geren i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne. Tillægserstatningen forrentes efter forsikringsaftalelovens § 24.

Klageren får ikke medhold i øvrigt.

Klagegebyret tilbagebetales.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels